

Stadshusets brandstation

Brandstation fanns i Stadshuset redan från 1759. Byggnaden tillkom efter storbranden år 1748.

I forna tider hade Stadsvakt med indelta soldater ur Älvsborgs regemente och borgerskapets Brandvakt ursprungligen ett gemensamt *corps de garde* (logement vid högvakten) till sitt förfogande.

I Stadshuset förvarades dåtidens utrustning som bestod av, 6 större och 16 mindre sprutor, 14 kar eller tunnor, 18 brandsegel, 100 brandyxor och 200 läderämbar.

När brandredskapen skulle tas ut vid eldsvåda, ställde brandmästarna upp sina sprutlag vid "Brandhuset" och avmarscherade sedan från Stora torget till eldstället.

Stadshusets brandstation tillfördes modernare utrustning när den nya halvfasta brandkåren startade sin verksamhet år 1862. Bland annat inköptes 8 större och 7 mindre handkraftssprutor samt en ångspruta. *Göteborgs och landets första ångspruta.*

På stationen hölls ständig vakt om dagen av en uppsyningsman samt en eller två brandkarlar. Nattetid utökades vaktstyrkan. Dessutom fanns en maskinist för ångsprutan på Stadshusets brandstation.

När den fasta brandkåren bildades år 1872 fick man egna hästar. Stallet var beläget på andra sidan Stadshusgården och när larmklockan gick, blev hästarna alldeles vilda av iver att få komma iväg. När staldörren slogs upp, rusade hästarna över gården och in i den långa hallen, där sprutan och stegen stod.

Utrymmena ansågs redan från start omoderna. Tanken var att stationen skulle ersättas när den nya huvudbrandstation planerades under 1880-talet, men till slut behöll man ändå stationen vid Gustav Adolfs torg fram till 1930.

Foto: Carlotta Fotou.nr: 0:38

Stadshuset år 1910